

vedrørte informations- og pressefriheden i nødsituationer. Der forelå et af det økonomiske og sociale råd godkendt resolutionsudkast gående ud på at anbefale til medlemsstaterne, såfremt de blev tvunget til at erklære en undtagelsestilstand, da kun at tage skridt til at begrænse informations- og pressefriheden under de mest ekceptionelle forhold og i mindst muligt omfang. Udvalget tiltrådte nogle tilføjelser og ændringer foreslået af Ægypten, Philippinerne og Saudi-Arabien og godkendte herefter resolutionen, der vedtoges af plenarforsamlingen den 14. december 1950 med 41 stemmer mod 5.

Udvalget drøftede endvidere spørgsmålet om udkastet til konventionen om informationsfrihed, der allerede tidligere havde været til behandling under 3. og 4. plenarforsamling*), uden at det var lykkedes at gennemføre de af konferencen om informationsfrihed i 1948 udarbejdede konventionsforslag. For at nå til en løsning af dette problem fremsatte Chile, Cuba, Ægypten, Frankrig og Nederlandene et forslag om nedsættelse af et udvalg på 15 medlemmer, der skal mødes ved De Forenede Nationers hovedsæde senest den 1. marts 1951 for at udarbejde et konventionsudkast om informationsfrihed under behørig hensyntagen til det af konferencen i 1948 vedtagne udkast, den af 3. forsamling, 2. del, vedtagne tekst, artikel 14 i udkastet til menneskerettighedskonventionen og referaterne af 3. udvalgs drøftelser af problemet. Resultatet af udvalgets arbejde skal forelægges det økonomiske og sociale råd og medlemsstaternes regeringer til udtalelse, og rådet skal inden den 1. februar 1952 evt. indkalde en konference, der skal udarbejde den endelige konvention på grundlag af udvalgets udkast og regeringernes udtalelse. Udvalget, hvori de nordiske lande ikke er repræsenteret, består bl. a. af Frankrig, Nederlandene, Storbritannien og Sovjetunionen.

Nogle lande udtalte under debatten ønsket om, at forsamlingen straks skulle udarbejde konventionen, men insisterede dog ikke der-

på. Der blev fremsat en række ændringsforslag til det ovennævnte resolutionsforslag. Et amerikansk forslag gik ud på at udsætte videre overvejelse af konventionsudkastet, til menneskerettighedskonventionen var endelig vedtaget. De skandinaviske lande stemte herfor, men forslaget opnåede kun 14 stemmer mod 25. — Resolutionsforslaget godkendtes herefter af udvalget og vedtoges af plenarforsamlingen den 14. december 1950 med 44 stemmer mod 0, medens 12 afholdt sig fra at stemme.

4. Rådgivende sociale velfærdsfunktioner.

I henhold til den under 1. plenarforsamlings anden halvdel den 14. december 1946 vedtagne resolution**) om rådgivende virksomhed på det sociale område havde De Forenede Nationer i de senere år udfoldet en betydelig virksomhed ved udsendelsen dels af stipendiater med den opgave at studere sociale forhold i fremmede lande og dels af eksperter på forskellige områder indenfor social virksomhed til lande, der har udtalt ønske om sådannes bistand.

4. plenarforsamling vedtog på forslag af det økonomiske og sociale råd at tilrettelægge den ovennævnte virksomhed, der hidtil havde været planlagt fra år til år, på længere sigt. Det økonomiske og sociale råd vedtog enstemmigt under sin 11. samling den 14. juli 1950 en resolution indeholdende forslag til nye retningslinier for De Forenede Nationers rådgivende virksomhed på det sociale område til forelæggelse for plenarforsamlingen.

3. udvalgs behandling af spørgsmålet strakte sig over tre møder, og der var enighed om at tiltræde rådets indstilling, idet man fandt det foreslåede program en yderst virksomhedsfuld form for internationalt samarbejde. I debatten deltog også den danske repræsentant, fru Bodil Begtrup, der nævnte den danske interesse i spørgsmålet om socialhjælp og fremhævede nødvendigheden af, at det rådgivende arbejde skete i nært samar-

*) Se beretn. 3. saml. 2. del, s. 6, og 4. saml., s. 37.

**) Se beretn. 1. saml. 2. del, s. 49 og 102.